

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Animnapu't Pito

Pagpapakahulugan sa Propesiya: Pagbubunyag sa Makasaysayan at Propetikong Kahalagahan ng Daniel 11:10 at Higit Pa

Jeff Pippenger
2024-03-30

Ang talata 40 ng Daniel kabanata 11 ay nagsisimula sa panahon ng kawakasan noong 1798, nang tanggapin ng hari ng hilaga ang kaniyang sugat na ikamamatay sa kamay ng hari ng timog. Ang kasaysayang iyon ay inilarawan ng taong 246 BK, nang maghiganti si Ptolemy laban sa kaharian sa hilaga, at gayundin ng Napoleonikong Pransiya na bumihag sa papa noong 1798. Matapos magbalik ang hari ng timog sa Egipto sa talata 9, saka tinutukoy ng talata 10 na ang hari ng hilaga ay maglulunsad ng isang ganting paglusob laban sa hari ng timog.

Kaya't ang hari sa timugan ay papasok sa kaniyang kaharian, at babalik sa kaniyang sariling lupain. Ngunit ang kaniyang mga anak na lalaki ay mapupukaw, at magtitipon ng napakaraming malalakas na hukbo: at tiyak na darating ang isa, at aapaw at daraan: kung magkagayo'y babalik siya, at mapupukaw, hanggang sa kaniyang kuta. Daniel 11:9, 10.

Bago natin isaalang-alang ang komentaryo ni Uriah Smith hinggil sa kasaysayang tumupad sa talata 10, pansinin muna natin ang pariralang “umapaw, at dumaan.” Ang pariralang Hebreo na isinalin sa ganitong paraan ay isinalin din sa talata 40 bilang “umapaw at tumawid.” Iisa ang parirala sa orihinal na Hebreo. Matatagpuan lamang ito sa isa pang lugar sa Kasulatan.

At siya'y daraan sa Juda; siya'y aapaw at lalampas, aabot maging hanggang sa leeg; at ang paglaladlad ng kaniyang mga pakpak ay pupunuin ang kalaparan ng iyong lupain, O Immanuel. Isaias 8:8.

Sa Daniel kabanata labing-isa, talata sampu at talata apatnapu, at muli sa Isaias kabanata walo, talata walo, ang iisang pariralang Hebreo ay isinalin sa tatlong magkakaibang paraan, bagaman iisa ang kahulugang kinakatawan ng mga ito. Ang huling salita ng pariralang iyon, ang salitang Hebreo na “abar,” ay isinalin bilang “pass through” sa talata sampu, “pass over” sa talata apatnapu, at bilang “go over” naman sa Isaias. Ang kahulugan ay sa esensiya ay pareho sa bawat isa sa tatlong sanggunian, ngunit sa Isaias ay mayroon ding isa pang makahulugang ugnayan sa pagitan ng mga sanggunian.

Ang talatang nasa Isaias ay natupad nang sakupin ng hari ng Asiria ang Juda at dumating sa Jerusalem, subalit hindi kailanman nasakop ang lunsod mismo. Umabot siya “hanggang sa leeg,” ngunit hindi niya kailanman nasakop ang “ulo.” Sa gayon ding hula, inilalahad ni Isaias ang isang propetikong sagisag tungkol sa kung ano ang kinakatawan ng “ulo,” at kinikilala niya ang “ulo” bilang kabisera ng kaharian, at ang hari ng kaharian ay siya ring “ulo.” Nagbibigay siya ng dalawang saksi sa propetikong katotohanan na ang ulo ay isang hari at isang kaharian, at

pagkatapos ay sa paraang palaisipan ay ipinahihiwatig na kung ang mag-aaral ng hula ay hindi tatanggap at uunawa sa katotohanang ito, siya ay hindi matatatag. Ang palaisipang talata ay bahagi ng gayunding hula na nagsasaad na ang hari ng hilaga ay aapaw at lalampas, ngunit hanggang “sa leeg” lamang.

Sapagkat ang kabisera ng Siria ay ang Damasco, at ang pinuno ng Damasco ay si Rezin; at sa loob ng animnapu't limang taon ay mabubuwag ang Efraim, anupa't hindi na ito magiging isang bayan. At ang kabisera ng Efraim ay ang Samaria, at ang pinuno ng Samaria ay ang anak ni Remaliah. Kung hindi kayo sasampalataya, tiyak na hindi kayo matatatag. Isaias 7:8, 9.

Ang "ulo" ng bansa ng Syria ay ang kabisera nitong "Damascus," at ang "ulo" ng "Damascus" (ang kabiserang lungsod) ay si "Rezin," ang hari ng Syria. Gayundin, ang "ulo" ng bansang Efraim ay ang kabisera nitong "Samaria," at ang "ulo" ng "Samaria" (ang kabiserang lungsod) ay ang "anak ni Remaliah" (Pekah), ang hari ng Samaria. Sa gayunding propesiya, sa kasunod na kabanata, sa talatang walo, kinubkob ni Haring Sennacherib ng Assyria ang Jerusalem, at sa talatang walo, itinutukoy ang kanyang pagkubkob sa Jerusalem bilang umaabot hanggang sa leeg.

Ang mga talatang pito at walo, na ayon sa patotoo ng dalawang saksi ay isinasaad ang makahulang sagisag na “ulo,” na kumakatawan kapwa sa hari at sa kabisera ng bansa ng hari, ay ang hulang animnapu't limang taon na tumutukoy sa panimulang punto ng kapwa mga hulang dalawang libo't limang daan at dalawampung taon laban sa hilagang at timugang mga kaharian ng Israel. Kaya't napakakomplikadong talata ito, sapagkat nauugnay ito sa talatang sampu at apatnapu ng kabanata labing-isa ng Aklat ni Daniel, na kapwa ring nagsasaad ng mga sagupaan kung saan ang isang hari sa hilagaan ay umaatake sa isang hari sa timugan, gaya ni Sennakerib, isang hari sa hilagaan, na umatake sa Juda, isang hari sa timugan, sa talatang walo ng kabanata walo ng Aklat ni Isaias.

Ang susi na nag-uugnay sa mga sagupaan ng mga hari sa hilaga at sa timog sa isa't isa ay ang "ulo," at ang "pag-aapaw at paglampas." Kapag gumaganti ang hari sa hilaga laban sa hari sa timog sa talata sampu ng ikalabing-isang kabanata, nagwagi siya sa labanan, ngunit iniwan niya ang "ulo," sapagkat siya ay "dumarating, at umaapaw, at dumaraan" "patungo sa" "moog" ng hari sa timog. Ang kasaysayan ng talata sampu ay kumakatawan sa tagumpay ng hari sa hilaga laban sa hari sa timog, ngunit hindi siya pumapasok sa Egipto (ang moog), ang kabisera—ang "ulo."

Nang nauna nang tinalo ng hari sa timog ang hari sa hilaga sa mga talatang ika-pito at ika-walo, siya ay “pumasok sa kuta ng hari sa hilaga, at” “nanaig at” “nagdala ng mga bihag” pabalik sa “Egipto.” Sa ganting tagumpay ng hari sa hilaga, hindi siya pumasok sa Egipto, kaya't nagsisilbing tipo na nang matangay ang Unyong Sobyet noong 1989, ang Rusya—ang kabisera nito, ang ulo nito—ay naiwan na nakatindig. “Kung hindi kayo maniniwala, tiyak na hindi kayo matatatag.” Ang Rusya, na kinakatawan bilang hari sa timog sa mga talatang ikalabing-isa at ikalabing-dalawa, ang nagwawagi sa labanan sa hangganghang lupain, na sa sinaunang panahon ay Raphia, at ngayo'y Ukraina.

"TALATA 10. Ngunit ang kaniyang mga anak ay mapupukaw, at magtitipon ng napakaraming hukbong makapangyarihan: at walang pagsalang darating ang isa, at aapaw, at daraan: kung magkagayo'y siya'y babalik, at mapupukaw, hanggang sa kaniyang moog."

Ang unang bahagi ng talatang ito ay nagsasalita tungkol sa mga anak, sa maramihan; ang huling bahagi, tungkol sa isa, sa isahan. Ang mga anak ni Seleucus Callinicus ay sina Seleucus Ceraunus at Antiochus Magnus. Kapuwa sila’y masigasig na nagsimula sa gawaing pagtatanggol at paghihiganti sa adhikain ng kanilang ama at ng kanilang bansa. Ang nakatatanda sa dalawa, si Seleucus, ang unang umupo sa trono. Nagtipon siya ng malaking hukbo upang mabawi ang mga nasasakupan ng kaniyang ama; ngunit, palibhasa’y isang mahina at duwag na prinsipe, kapuwa sa katawan at sa kalagayang pinansiyal, salat sa salapi, at hindi mapanatili ang pagpapaamo sa kaniyang hukbo, siya’y nilason ng dalawa sa kaniyang mga heneral matapos ang isang di-kapuri-puring paghahari na dalawa o tatlong taon lamang. Ang higit na may-kakayahan niyang kapatid, si Antiochus Magnus, ay saka ipinahayag na hari, na, nang akuin ang pamumuno sa hukbo, ay muling nabawi ang Seleucia at nabawi ang Sirya, at naging panginoon sa ilang dako sa pamamagitan ng kasunduan, at sa iba naman sa pamamagitan ng lakas ng sandata. Sumunod ang isang tigil-putukan, na doo’y kapuwa panig ay nakipag-usap para sa kapayapaan, gayunma’y naghandang para sa digmaan; at pagkatapos nito’y nagbalik si Antiochus at tinalo sa labanan si Nicolas, ang heneral ng Ehipto, at binalak na salakayin ang mismong Ehipto. Narito ang “isa” na walang pagsalang aapaw at daraan. Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 253.

Ang pagbagsak ng Unyong Sobyet noong 1989 ay siyang tanda ng "panahon ng wakas," at ang dalawang anak na lalaki sa talata ay kumakatawan sa dalawang panandang-daan nina Reagan at Bush na nakatatanda. Mula pa noong "panahon ng wakas" noong 1798, na doon nagsimula ang talatang apatnapu ng Daniel labing-isa, ang patutot ng Roma ay nalimot, sapagkat siya, gaya ni Jezebel, ay nananatili sa Samaria, samantalang ang kaniyang asawang si Ahab ay humaharap kay Elias sa Bundok Karmelo. Siya ay nagtatago, subalit lihim na nagpapatakbo sa likod ng tabing, gaya ng kaniyang ginawa noong Unang Digmaang Pandaigdig at Ikalawang Digmaang Pandaigdig. Ang kaniyang asawa ang kaniyang hukbong kinatawan laban sa hari ng timog. Nang gumanti siya noong 1989, siya, bilang ang hari ng hilaga, ay nagdala ng mga karo, mga sasakyang-dagat, at mga mangangabayo.

At sa panahon ng wakas ay sasalakayin siya ng hari sa Timugan; at ang hari sa Hilagaan ay darating laban sa kaniya na parang ipo-ipo, na may mga karo, at mga mangangabayo, at maraming sasakyang-dagat; at siya’y papasok sa mga lupain, at aapaw at daraan. Daniel 11:40.

Ang kinatawan niya sa paghihiganti ay inilalarawan sa pamamagitan ng “mga sasakyang-dagat,” na sumasagisag sa kapangyarihang pang-ekonomiya, at ng “mga karo at mga mangangabayo,” na sumasagisag sa kapangyarihang militar. Ang kapangyarihang militar at kapangyarihang pang-ekonomiya ang dalawang propetikong katangian ng Estados Unidos sa mga propesiya ng huling mga araw, sapagkat ipagbabawal ng Estados Unidos sa mga hindi yuyukod kay Jezebel na bumili at magbenta, at kung patuloy pa rin nilang tatanggihan ang tatak ng awtoridad ni Jezebel, sila’y papatayin. Ang kapangyarihang pang-ekonomiya at kapangyarihang militar ng Estados Unidos—na ginamit sa pakikipagtuwang sa kapapahan—ang nagbunsod sa pagkakabuwag ng Unyong Sobyet noong 1989, bagaman nanatiling umiiral ang Rusya.

Ang kasaysayang tumupad sa talata 10 ng Kabanata 11 ng Daniel ay inuulit sa kasaysayan ng ikalawang bahagi ng talata 40, na tumutukoy sa panahon ng wakas noong 1989. Ang kasaysayan

ng mga talata 6 hanggang 9 ay kumakatawan sa kasaysayang naghatid patungo sa panahon ng wakas, na tinutukoy sa unang bahagi ng talata 40. Ang mga talata 5 hanggang 10 ng Kabanata 11 ng Daniel ay ganap na naglalarawan sa kasaysayan ng talata 40 ng Kabanata 11 ng Daniel, sapagkat, gaya ng itinala ni Sister White, "marami sa kasaysayang natupad na sa ikalabing-isang kabanata ng Daniel ay mauulit."

Tinutukoy ng mga talatang isa hanggang apat ng Daniel labing-isa si Cyrus, ang ikalawang hari ng bansang may dalawang sungay sa "panahon ng wakas" sa mga huling araw. Ang "panahon ng wakas" sa mga huling araw ay noong 1989, at ang ikalawang pangulo, na kinakatawan ni Cyrus, ay nagtatatag ng isang pagkakasunod-sunod na propetiko na nagpapahintulot sa isang mag-aaral ng propesiya na mabilang hanggang sa ikaanim na pangulo matapos ang 1989, na siyang magiging pinakamayamang pangulo, at siyang pupukaw (gagisingin) sa mga globalistang kapangyarihan ng dragon, maging yaong sa sanlibutan, o yaong nasa Estados Unidos. Ang kasaysayang propetiko na iyon ay pagkatapos ay tumatalon sa ikapitong kaharian ng propesiya sa Biblia, ang sampung hari ng Nagkakaisang mga Bansa, at tinutukoy ang pangunahing at unang hari nito, na kinakatawan ni Alexander the Great (na ang kahulugan ay "Ang Mandirigma ng mga Tao"), gayundin ang pangwakas na pagkakawatak-watak ng kanyang kaharian kapag ganap nang pinakawalan ang apat na hangin ng Islam sa pagsasara ng probasyon ng sangkatauhan.

Pagkatapos, ang mga talata lima hanggang siyam ay naglalarawan ng kasaysayang kinakatawan ng panahong nauna sa pagtatatag ng Papado sa trono noong 538, sapagkat una, ang kapangyarihang magiging hari sa hilaga ay dapat mapagtagumpayan ang tatlong heograpikong hadlang, gaya ng ginawa ni Seleucus, na pagkatapos ay itinanghal bilang hari sa hilaga. Pagkaraan nito, sa loob ng tatlo't kalahating taon, na kinakatawan ng tatlumpu't limang tunay na taon, namuno ang hari sa hilaga, hanggang sa pumasok ang hari sa timog sa kaniyang kuta at binihag siya, kung saan kalaunan ay namatay siya sa Ehipto sanhi ng pagkahulog sa kabayo. Kaya, tinutukoy ng mga talata ang kasaysayang nagtapos sa panahon ng wakas noong 1798.

Tinutukoy ng ikasampung talata ang kasaysayan ng panahon ng wakas noong 1989, at, kasama ng mga talatang lima hanggang siyam, kinakatawan nila ang kasaysayan ng talatang apatnapu, gaya rin ng kasaysayan ng mga talatang tatlumpu hanggang tatlumpu't anim. Samakatuwid, mula sa talata isa hanggang sa talata sampu, linya sa linya, may dalawang propetikong linya. Ang una ay tumutukoy sa mga pinuno ng ikaanim at ikapitong kaharian, bagaman may puwang sa pagitan ng ikaanim at pinakamayamang pangulo ng ikaanim na kaharian at ng ikapitong kaharian.

Ang ikalawang linya ay sumasaklaw sa kasaysayan ng pag-aalis ng tatlong hadlang, sa panahong naghari ang hari ng hilaga, at kung sino ang pagkatapos ay inalis noong 1798, at umaabot hanggang 1989, gayundin sa ikalawang pangulo, na kinatawan ni Ciro sa nakaraang linya.

Ang mga talatang labing-isa at labindalawa ay kumakatawan sa ikatlong linya ng kasaysayan na nagaganap matapos ang mayamang pangulo sa talatang dalawa, subalit nagaganap ito sa ilang panahon pagkaraan ng pagbagsak ng Unyong Sobyet sa panahon ng wakas noong 1989, at sa ilang panahon bago ang batas ng Linggo sa Estados Unidos, na kinakatawan sa talatang labing-anim.

Ang kasaysayan pagkatapos ng panahon ng wakas noong 1989 ay dinadala sa ikaanim at pinakamayamang pangulo na pumupukaw sa mga globalista mula 2016, sa unang linya. Ang makahulang kasaysayan ay dinadala sa 1989, sa ikalawang linya. Ang Labanan sa Raphia (“Ang Hanggahan”) sa mga talata labing-isa at labindalawa ay nauuna sa talata labintatlo, kung saan ang kamakailan lamang natalong hari ng hilaga ay muling nagpapanumbalik ng kaniyang hukbo at saka nilulupig ang hari ng timog, bago pa lamang ang batas ng Linggo sa talata labing-anim. Ang kapangyarihang kinatawan ng hari ng hilaga sa talata labintatlo ay ang huli sa walong pangulong naghahari mula 1989 hanggang sa batas ng Linggo. Samakatuwid, ang talata labintatlo ay kailangang maganap sa o pagkatapos ng halalan ng ikawalong pangulo, na kabilang sa pito. Ang mga talata labing-isa at labindalawa ay nagsisimula bago lamang ang ikaanim, pinakamayamang pangulo, at malamang na nagtatapos bago lamang ang halalan ng gayon ding pangulong iyon, na nagiging ikawalo na kabilang sa pito, at nagtatagumpay sa ikatlong labanan ng digmaang kinatawan, sa mga talata labintatlo hanggang labinlima.

Ang paghihiganti ng hari sa timog sa mga talata labing-isa at labindalawa ay tugon sa pagkatalong dinanas ng hari sa timog sa talata sampu. Tinutukoy ng talata sampu ang tagumpay ng hari sa hilaga noong 1989, na naisakatuparan sa pamamagitan ng lihim na pakikipag-alyansa ng Estados Unidos at ng Vaticano. Ang tagumpay para sa hukbo sa hilaga ang unang labanan ng digmaang pamamagitan. Ang literal na mainit na digmaan na natupad noong unang panahon ay naging anino ng isang digmaang pamamagitan sa mga huling araw, at samakatuwid ang tagumpay sa mga talata labing-isa at labindalawa ay magiging tagumpay para sa hari sa timog, sa ikalawang labanan ng mga digmaang pamamagitan.

May tatlong digmaan sa talata sampu hanggang labinlima, at ang lahat ng mga ito ay natupad noong unang panahon sa pamamagitan ng literal na mga maiinit na digmaan, ngunit ang mga ito ay kumakatawan sa tatlong digmaan sa mga digmaang pamamagitan sa mga huling araw. Ang unang digmaan ay napagtagumpayan ng lihim na alyansa ng halimaw at ng huwad na propeta laban sa dragon noong 1989. Ang ikalawang digmaan ng mga digmaang pamamagitan ay mapagtatagumpayan ng ateistikong kapangyarihan ng dragon ng hari sa timog laban sa alyansa ng papa at ng kaniyang hukbong pamamagitan. Ang ikatlong digmaan ng mga digmaang pamamagitan ay mapagtatagumpayan ng hukbong pamamagitan ng hari sa hilaga, gaya ng inilalarawan sa mga talata labintatlo hanggang labinlima.

Sa paraang makahula, may tatlong maiinit na pandaigdigang digmaan, tatlong digmaang kinatawan, na binubuo ng tatlong laban, at ang pakikidigma ng tatlong kasawian ng Islam. Mayroon ding isang Digmaang Sibil at isang Digmaang Rebolusyonaryo. Ang ikalawang laban ng mga digmaang kinatawan ay kasalukuyang isinasagawa sa Ukraine, “Ang Hanggahan,” na kinakatawanan ng Raphia, na siyang hanggahan sa pagitan ng hari ng timog at ng hari ng hilaga, nang ang mga talata labing-isa at labindalawa ay unang matupad sa kasaysayan.

Kasabay ring isinasagawa ang ikalawang labanan ng mga digmaang proxy sa Ukraine, at nagaganap din ang ikalawa sa tatlong paglusob ng Islam laban sa maluwalhating lupain. Ang unang paglusob ng ikatlong kaabahan ay dumating noong Setyembre 11, 2001, at nagsimula ang pagtatatak sa isang daan at apatnapu’t apat na libo. Nagtatapos ang panahon ng pagtatatak sa

malapit nang dumating na kautusang Linggo sa Estados Unidos, kapag ang Islam ng ikatlong kaabahan ay muling sasalakay sa Estados Unidos. Ang una at huling mga paglusob ay iisa, at kapwa minamarkahan ng mga ito ang isang tinig ng anghel ng Apocalipsis 18, na siya ring tinig ng ikatlong anghel, na siya ring pagtunog ng ikapitong trumpeta, na siya ring ikatlong kaabahan.

Sa gitna ng dalawang pagsalakay na iyon, na dalawang tinig, na siyang tinig ng ikapitong trumpeta, ang Islam ng ikatlong sa aba ay sumalakay, hindi sa makabagong espirituwal na maluwalhating lupain, kundi sa sinaunang literal na maluwalhating lupain noong Oktubre 7, 2023.

Ang pakikidigmang nagsimula noon ay nagaganap ngayon sa mismong pook kung saan naganap ang Labanan sa Raphia gaya ng inilarawan sa mga talata labing-isa at labindalawa. Ang Gaza Strip ang hanggang guhit sa pagitan ng timog na kaharian ng Juda at ng Ehipto. Ang Oktubre 7, 2023, ay isang gulong sa loob ng iba pang mga gulong na nagmamarka ng paghihimagsik, o ng ikalabintalong titik sa alpabetong Hebreo na, kasama ng una at huling mga titik, ay bumubuo ng salitang “katotohanan.”

Ang ikalawang pag-atake laban sa maluwalhating lupain ng Islam ng ikatlong kasawian ay naganap noong Oktubre 7, 2023, at ito ay naganap sa mismong pook na pinangyarihan ng sinaunang Labanan sa Raphia bilang katuparan ng talata labing-isa at labindalawa. Ang ikalawang pag-atake laban sa maluwalhating lupain ay, sa pamamagitan ng makahulang heograpikong simbolismo, kaugnay ng ikalawang labanan ng mga digmaang pamalit, gaya ng inilalarawan ng digmaan sa Ukraine.

Sunud-sunod, ang ikalawang labanan ng mga digmaang pamalit na ngayon ay isinasagawa sa Ukraine (Ang Hanggahaning Lupain), ay kinabibilangan ng ikalawang nota ng trumpeta ng ikatlong kaabahan (Oktubre 7, 2023), na natutupad sa huling yugto ng pagtatatak sa isandaan at apatnapu't apat na libo. Ang karanasang iyon ng pagtatatak ay inilarawan ni Daniel sa kabanata sampu, nang kaniyang makita ang pangitaing “marah” pagkatapos ng dalawampu't isang araw na yugto ng pagdadalamhati, na siyang tatlo at kalahating araw na ang dalawang propeta ay patay sa lansangan. Ang pangitain ay ipinaliwanag bilang ang pagpapaliwanag ng “kung ano ang sasapit sa bayan ng Diyos sa mga huling araw.”

Ang katotohanang kinakatawan ng pangitain ng Ilog Hiddekel, na siyang katotohanang pampaselyo, ay natutupad sa propetikong kasaysayan ng mga talatang labing-isa hanggang labinlima. Ito ang kasaysayan ng talatang apatnapu na nagsisimula noong 1989, at nagpapatuloy hanggang sa talatang apatnapu't isa at sa nalalapit na batas ng Linggo. Ito ang kasaysayan ng ikaanim, ang pinakamayamang pangulo, na nasa talatang dalawa, na kinakatawan hanggang sa ikapitong kaharian ni “Alexander the Great,” gaya ng tinukoy sa talatang tatlo.

Ang kasaysayang nagsimula sa pasimula ng ikalawang labanan ng mga digmaang proxy noong 2014, na sinundan ng pinakamayamang pangulo na nagsimula ng kaniyang kampanya noong 2015, ay ang walang-lamang na bahagi ng talatang apatnapu, mula 1989 hanggang sa kautusan ng Linggo sa talatang apatnapu't isa, at ito rin ang walang-lamang na bahagi mula sa ikaanim, pinakamayamang pangulo sa talatang dalawa, hanggang sa ikapitong kaharian. Ito ang kasaysayang nagsimula sa unang tinig ng Apocalipsis kabanata labingwalo noong Setyembre 11,

2001, at nagwawakas sa ikalawang tinig sa oras ng malaking lindol sa kabanata labing-isa ng Apocalipsis. Ang kasaysayang iyon ay siya ring yugto ng kasaysayan na tinukoy ni Ezekiel sa kabanata labindalawa, kung saan ang bawat pangitain ay natutupad. Ang yugto ng panahong iyon ay ang panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang pagpapabanal ng bayan ng Diyos ay isinasagawa sa pamamagitan ng Kaniyang salita.

Pakabanalin mo sila sa pamamagitan ng Iyong katotohanan: ang Iyong salita ay katotohanan. Juan 17:17.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Ang pangitaing ito ay ibinigay kay Ezekiel sa panahong ang kaniyang isipan ay lipos ng madidilim na pangamba. Nakita niya ang lupain ng kaniyang mga ninuno na wasak at tiwangwang. Ang lungsod na dating punô ng mga tao ay hindi na tinatahanan. Ang tinig ng kagalakan at ang awit ng pagpuri ay hindi na naririnig sa loob ng kaniyang mga pader. Ang propeta mismo ay isang dayuhan sa isang banyagang lupain, na doo'y naghahari nang lubos ang walang hangganang ambisyon at mabangis na kalupitan. Ang kaniyang nakita at narinig hinggil sa paniniil at kawalang-katarungan ng tao ay lubhang bumagabag sa kaniyang kaluluwa, at siya'y tumangis nang mapait araw at gabi. Ngunit ang mga kagila-gilalas na sagisag na iniharap sa kaniya sa tabi ng ilog Chebar ay nagbunyag ng isang kapangyarihang namamayani, higit na makapangyarihan kaysa sa mga pinunong makalupa. Higit sa mga palalo at malulupit na mga monarka ng Asiria at Babilonia ay nakaluklok ang Diyos ng awa at katotohanan.

Ang mga masalimuot na anyo na kawangis ng mga gulong, na sa paningin ng propeta ay tila napapaloob sa gayong kalituhan, ay nasa ilalim ng patnubay ng isang walang-hangganang kamay. Ang Espiritu ng Diyos, na ipinahayag sa kanya bilang siyang nagpapakilos at nagpapatnubay sa mga gulong na ito, ay nagluwal ng pagkakatugma mula sa kalituhan; kaya't ang buong sanlibutan ay nasa ilalim ng Kanyang pamamahala. Di-mabilang na mga maluwalhating nilalang ay nakahanda, sa Kanyang salita, na supilin ang kapangyarihan at pawalang-bisahan ang mga balak ng masasamang tao, at maghatid ng kabutihan sa Kanyang mga tapat.

Sa gayunding paraan, nang malapit nang ihayag ng Diyos sa minamahal na Juan ang kasaysayan ng iglesia para sa mga darating na kapanahunan, ipinagkaloob Niya sa kanya ang pagtiyak ng pagmamalasakit at pagkalinga ng Tagapagligtas para sa Kaniyang bayan sa pamamagitan ng pagpapakita sa kanya ng "Isang tulad sa Anak ng tao," na lumalakad sa gitna ng mga kandelerong sumasagisag sa pitong iglesia. Samantalang ipinakita kay Juan ang mga huling dakilang pakikibaka ng iglesia laban sa mga kapangyarihang makalupa, ipinahintulot din sa kanya na masilayan ang pangwakas na pagtatagumpay at pagliligtas ng mga tapat. Nakita niya ang iglesia na dinala sa nakamamatay na tunggalian laban sa hayop at sa kaniyang larawan, at ang pagsamba sa hayop na iyon ay ipinataw sa ilalim ng parusa ng kamatayan. Ngunit sa pagtanaw niya sa kabila ng usok at ingay ng labanan, namasdan niya ang isang pangkat sa Bundok Sion na kasama ang Kordero, na sa halip na tatak ng hayop ay taglay nila ang "pangalan ng Ama na nakasulat sa kanilang mga noo." At muli niyang nakita ang "mga nagtagumpay laban sa hayop, at sa kaniyang larawan, at sa kaniyang tatak, at sa bilang ng

kaniyang pangalan, na nakatayo sa dagat na kristal, na may mga alpa ng Diyos” at inaawit ang awit ni Moises at ng Kordero.

Ang mga araling ito ay sa ating kapakinabangan. Kailangan nating isalalay ang ating pananampalataya sa Diyos, sapagkat nasa harap natin ang isang panahong susubok sa mga kaluluwa ng mga tao. Si Cristo, sa Bundok ng mga Olibo, ay ipinahayag ang mga nakapanghihilakbot na hatol na mauuna sa Kaniyang ikalawang pagparito: "Kayo'y makaririnig ng mga digmaan at mga alingawngaw ng digmaan." "Magbabangon ang bansa laban sa bansa, at ang kaharian laban sa kaharian; at magkakaroon ng mga taggutom, at mga salot, at mga lindol sa iba't ibang dako. Ang lahat ng mga ito ay pasimula ng mga kapighatian." Bagaman ang mga propesiyang ito ay nagkaroon ng bahagyang katuparan sa pagkawasak ng Jerusalem, mas tuwiran ang kanilang pagkakaugnay sa mga huling araw.

Nakatayo tayo sa bungad ng mga dakila at mapitagang pangyayari. Mabilis na natutupad ang propesiya. Nasa pintuan na ang Panginoon. Malapit nang magbukas sa ating harapan ang isang kapanahunang lubhang makapupukaw ng interes ng lahat ng nabubuhay. Muling bubuhayin ang mga pagtatalo ng nakaraan; lilitaw ang mga bagong pagtatalo. Ang mga tagpong magaganap sa ating sanlibutan ay ni hindi pa napapanaginipan. Si Satanas ay kumikilos sa pamamagitan ng mga ahensiyang pantao. Yaong mga nagsisikap na baguhin ang Saligang-Batas at maipagtibay ang isang batas na magpapatupad ng pagpangingilin ng araw ng Linggo ay halos hindi nauunawaan kung ano ang magiging bunga. Isang krisis ang nasa mismong harapan na natin.

“Ngunit ang mga lingkod ng Diyos ay hindi dapat magtiwala sa kanilang sarili sa dakilang kagipitang ito. Sa mga pangitaing ibinigay kay Isaias, kay Ezekiel, at kay Juan, nakikita natin kung gaano kahigpit ang ugnayan ng langit sa mga pangyayaring nagaganap sa lupa at kung gaano kalaki ang pagkalinga ng Diyos sa mga tapat sa Kanya. Ang sanlibutan ay hindi walang tagapamahala. Ang kaayusan ng mga darating na pangyayari ay nasa mga kamay ng Panginoon. Ang Kamahalan ng langit ang may tangan, sa Kanyang sariling pangangasiwa, ng tadhana ng mga bansa, gayundin ng mga kapakanan ng Kanyang iglesia.” Testimonies, tomo 5, 752, 753.